

CXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912
om Værnepligt.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 3. Maj 1937).

Udvalget har drøftet Lovforslaget i nogle Møder og afholdt Samraad med Indenrigsministeren.

Et *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) indstiller Lovforslaget til *Vedtagelse uforandret*.

Angaaende et under Behandlingen af Lovforslaget rejst Spørgsmaal om en Ændring i Værnepligtsloven, gaaende ud paa, at Udlændinge fritages for Værnepligt her i Landet, har Indenrigsministeren henvist til, at der allerede i en lang Række Tilfælde er afsluttet Overenskomster med andre Stater, hvorefter derboende danske Statsborgere fritages for Værnepligt imod, at vedkommende Lands herboende Statsborgere nyder den samme Begunstigelse. Ministeren har over for Udvalget givet Udtryk for Regeringens Villighed til at fortsætte ad denne Vej, der byder den Fordel, at man derved paa effektiv Maade sikrer sig, at ogsaa danske Statsborgere i vedkommende fremmede Land fritages for Værnepligt.

Ligeledes har Ministeren henvist til, at den paagældende Lovbestemmelse altid har været overordentlig liberalt prakti-

seret, og at denne Praksis ogsaa fremtidig vil blive opretholdt, saaledes at han ikke skønner, at der findes tilstrækkelig Anledning til af teoretiske Grunde at bryde med den hidtil fulgte Linie.

Et *Mindretal* (Holger Andersen, Hauch, Henriksen, Jepsen Christensen, Stegger Nielsen, Schaumann og Stensballe) føler sig ikke tilfredsstillet med Indenrigsministerens ovenstaaende Udtalelse, men foreslaar i Ændringsforslag under Nr. 1 at ophæve den gældende Lovs § 2 angaaende ikke-danske Statsborgeres Værnepligt ud fra den Opfattelse, at Statsborgerret og Værnepligt i vor Tid maa betragtes som sammenhørende Begreber, og at det er *principielt* urigtigt at paalægge Personer, der ikke har dansk Indfødsret, Værnepligt for Danmark. Bestemmelsen i den gældende Lov maa anses for et Efterslæt fra ældre Tiders Retsopfattelse, da Indfødsretsbegrebet ikke var saa klart og skarpt udformet i Lovgivningen som nu, men ogsaa den Udlænding, der tog fast Bopæl i Kongens Riger og Lande, betragtedes som „dansk Undersaat“. Princippet om Udlæn-